

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคแห่งโลกการสื่อสาร เทคโนโลยีสารสนเทศได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีทำให้ประเทศทั่วโลกต้องก้าวเข้าสู่เวทีแห่งการแข่งขันอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ข้อได้เปรียบประการหนึ่งในการแข่งขันประเทศต่าง ๆ ในปัจจุบันคือ การมีประชากรที่มีความรู้ ความสามารถมีศักยภาพพอเพียงแห่งการแข่งขันและดำรงชีวิตดั่งนั้นกระแสความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมโลก ในยุคปัจจุบันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการสื่อสาร ตลอดจนความเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครองและความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นกระแสผลักดันให้ประเทศไทยต้องแข่งขันกับนานาประเทศในด้านต่าง ๆ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เพื่อให้สามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคงในสังคมโลกและประชาชนไทยมีชีวิตความเป็นอยู่ที่มีคุณภาพ ความสำคัญของการพัฒนาประเทศจึงขึ้นอยู่กับศักยภาพและคุณภาพของคน สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 – 2554) ที่จะต้องเตรียมพร้อมให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีในอนาคต โดยจะต้องมีการบริหารจัดการองค์ความรู้อย่างเป็นระบบทั้งการพัฒนาหรือการสร้างองค์ความรู้ รวมถึงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมมาผสมผสานร่วมกับจุดแข็งในสังคมไทย เพื่อให้สามารถปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตและแสวงหาประโยชน์อย่างรู้เท่าทันและสร้างภูมิคุ้มกันให้กับทุกภาคส่วนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 63 - 69 ได้เน้นความสำคัญในการบริหารจัดการ การวางแผนและการใช้สารสนเทศเพื่อการศึกษา เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การเรียนรู้ตลอดชีวิต การศึกษาเพื่อมวลชนและให้ผู้เรียนได้แสดงศักยภาพที่มีอยู่ในตนเองออกมา การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษาจึงมีความสำคัญและควรได้รับการพัฒนาให้ก้าวไกลและสอดคล้องต่อการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข การนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารไปใช้ในการศึกษาเป็นการนำเทคโนโลยีการเรียนรู้ เพื่อช่วยปรับปรุงคุณภาพการศึกษาของเด็กไทย โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อช่วยเปลี่ยนสังคมไทยไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ การประกัน โอกาสของผู้เรียนที่จะเข้าถึงการเรียนรู้

ตลอดชีวิต และเชื่อมโยงสังคมไทยเข้ากับสังคมโลกบนพื้นฐานของความรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545, 18)

การบริหารจัดการในยุคปัจจุบันมีการแข่งขันกันสูงมาก การบริหารจัดการ และการตัดสินใจที่ดีมีข้อมูลที่ถูกต้องเป็นปัจจุบันและเพียงพอได้เปรียบในการตัดสินใจ จึงได้มีการพัฒนากระบวนการต่าง ๆ ของระบบการสื่อสารเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลมากมายและมีประสิทธิภาพสูงจะต้องอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร (Information and Communication Technology : ICT) ดังนั้นคนในยุคใหม่ที่จะอยู่ในโลกเทคโนโลยีเหล่านี้ได้อย่างกลมกลืน จึงจำเป็นต้องมีทักษะพื้นฐานที่เพียงพอในด้าน ICT (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547, 3)

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้มีวิวัฒนาการก้าวหน้าอย่างโดดเด่นจนเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งในการแสวงหาความรู้ ในการสื่อสารและพัฒนาในทุกมิติ รัฐบาลจึงได้ลงทุนเพื่อสร้างความพร้อมให้แก่สถานศึกษาด้วยการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์ การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต จัดหาสื่อที่หลากหลายตลอดจนพัฒนาบุคคลเพื่อให้เยาวชนได้พัฒนาความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนรู้และสร้างสรรค์ นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ให้ความสำคัญของการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้มาใช้ในสถานศึกษา เพื่อให้สถานศึกษาเพิ่มศักยภาพในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาการศึกษา สถานศึกษาจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพสูงสุดในการใช้เทคโนโลยี เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะในด้านนี้อย่างเต็มที่ บุคลากรหลักที่สำคัญและสามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเป็นรูปธรรม คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงในเรื่องนี้ จำเป็นต้องมีความเข้าใจพื้นฐานและวิสัยทัศน์ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้เป็นอย่างดี จึงจะทำให้การเปลี่ยนแปลงเป็นไปอย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยกำหนดภาพความสำเร็จของสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องในด้าน ICT ไว้ชัดเจน และจะต้องใช้ศักยภาพในการเป็นผู้นำ กำหนดวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ เพื่อให้มีการเพิ่มศักยภาพในการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาจนบรรลุเป้าหมายด้าน ICT (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547, 6)

กระทรวงศึกษาธิการ (2550, 1-6) ได้กำหนดแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2550-2554) โดยมียุทธศาสตร์และกลยุทธ์ ในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างโอกาส เพิ่มขีดความสามารถ และยกระดับมาตรฐาน การเรียนรู้ด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (e-Learning) ได้แก่ กลยุทธ์สร้างความร่วมมือและส่งเสริมการพัฒนาและการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (e-Contents) เพื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายกลยุทธ์เร่งรัดการใช้โครงสร้างพื้นฐาน ICT เพื่อการเรียนรู้ตามความต้องการและ

ความจำเป็นอย่างมีประสิทธิภาพยุคศาสตร์ที่ 2 การเป็นผู้นำในการใช้ ICT เพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการและการให้บริการทางการศึกษา (e-Management) ได้แก่ กลยุทธ์เร่งรัดการใช้ โครงสร้างพื้นฐานด้าน ICT เพื่อการบริหารจัดการและการให้บริการทางการศึกษา (e-Management Infrastructure) กลยุทธ์มุ่งพัฒนาประสิทธิภาพระบบการบริหารงานภาครัฐ (Back Office) ศูนย์เป็น สำนักงานอัตโนมัติ (e-Office) กลยุทธ์ให้บริการด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Service) และ ยุทธศาสตร์ที่ 3 การผลิตและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรบุคคลด้าน ICT (e-Manpower) ได้แก่ กลยุทธ์ผลิตและพัฒนาบุคลากร ICT ระดับมืออาชีพ (e-Professional) และกลยุทธ์พัฒนาสมรรถนะ พื้นฐานทรัพยากรบุคคลเพื่อสังคม ICT และสังคมแห่งการเรียนรู้ (e-Society & Learning Society)

จากที่กล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า เทคโนโลยีสารสนเทศมีอิทธิพลต่อการบริหารการศึกษา มากขึ้น ข้อมูลรายงานการวิจัยของพิเชฐ คุรวทเวชโรจน์ (2543, 14-15) พบว่า การใช้เทคโนโลยี คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีโทรคมนาคมยังคง ประสบปัญหาในด้านต่าง ๆ คือ ปัญหาโครงสร้าง พื้นฐาน ปัญหาด้านการพัฒนาระบบเครือข่าย ซึ่งมีลักษณะต่างคนต่างทำก่อให้เกิดความสับสนเปลือง และใช้งานไม่คุ้มค่ากับการลงทุน ปัญหาด้านหลักสูตรที่ให้ความสำคัญกับวิชาพื้นฐานคอมพิวเตอร์ และภาษาอังกฤษน้อย ปัญหาด้านบุคลากรที่ขาดทักษะทางด้านเทคโนโลยี นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้บริหารขาดกระบวนการบริหารใน โรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งมีส่วนสำคัญในการลด ประสิทธิภาพในการใช้เทคโนโลยีลงด้วยเช่นกัน พิระพงษ์ พันธุ์พินิจ (2545, บทคัดย่อ) พบว่า ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาของสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดบุรีรัมย์ด้านที่ เกี่ยวกับผู้บริหารก็คือ ผู้บริหารยังขาดความรู้และทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้บริหาร ส่วนใหญ่ยังไม่ได้ให้ความสำคัญในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเท่าที่ควร พร้อมทั้งได้ให้ข้อเสนอว่า ผู้บริหารควรได้รับการอบรมให้มีความรู้ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับสมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ (2545, บทคัดย่อ) พบว่า อุปสรรคสำคัญในการใช้ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาของสถานศึกษาคือ การขาดวิสัยทัศน์ของผู้บริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ ของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งเป็นทั้งผู้ใช้ ผู้จัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ ผู้นำของประชาชนและ ผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา

จากการศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้มาใช้ ในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ปัญหาอุปสรรคที่สำคัญมีสาเหตุ มาจากปัจจัยเบื้องต้น ซึ่งได้แก่ การขาดแคลนงบประมาณในการจัดซื้อและบำรุงรักษาทรัพยากร ด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ การขาดซอฟต์แวร์ในการใช้งานที่เหมาะสม การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ ไม่คุ้มค่า ผู้บริหาร และครูส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศค่อนข้างน้อยและผู้บริหาร

ส่วนใหญ่ให้การสนับสนุนการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการเรียนการสอน ยังไม่มากนัก

การบริหารคุณภาพกับกระบวนการบริหารคุณภาพด้วยวงจรเดมมิง (PDCA) เป็นการบริหารอย่างเป็นระบบ ซึ่งหลอมรวมทฤษฎีการควบคุมคุณภาพ เครื่องมือและรูปแบบขององค์กรเข้าด้วยกัน เป็นรูปแบบการบริหารเชิงการปฏิบัติอย่างเป็นเหตุเป็นผลของการบริหาร โดยยึดวัตถุประสงค์ (Management by Objective: MBO) การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Planning) การใช้กลุ่มคุณภาพ (Quality Circles: QC) การสร้างคณะทำงาน (Team Building) และการใช้ระบบอื่นๆ อีกหลายระบบ ในแนวคิดของการบริหารคุณภาพแบบมุ่งคุณภาพทั่วทั้งองค์กรหน้าที่ความรับผิดชอบของการบริหารเป็นศิลป์ การกำหนดภาพในอนาคต การกำหนดเป้าหมายอย่างชัดเจน การปฏิบัติงานที่เป็นเลิศนั้นทุกคนในองค์กรต้องมีส่วนร่วมและกระบวนการที่มีการปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง(สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์, 2541, 38)

ด้วยเหตุผลและปัญหาตามที่กล่าวมา ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องนำความรู้เกี่ยวกับการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารตามแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้นำไปใช้ในการบริหารสถานศึกษาเนื่องจากไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงกระแสอิทธิพลดังกล่าวได้และการที่ใช้เทคโนโลยีให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสำเร้จนั้น ผู้บริหารจะต้องใช้กระบวนการบริหารจัดการเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลและรับผิดชอบการบริหารงานเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์ของโรงเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารตามแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 อย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นการกระตุ้น ให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครู มีความสนใจ ใฝ่รู้และกระตือรือร้นในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและใช้เป็นแนวทางในการบริหารงานของหน่วยงาน วางแผน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารตามแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารตามแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้รับผิดชอบ จำแนกตามสถานภาพตำแหน่งและขนาดของสถานศึกษา

3. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาในการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารตามแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้รับผิดชอบ

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบสภาพการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารตามแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2

2. ทำให้ทราบแนวทางการพัฒนาเกี่ยวกับการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารตามแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2

3. เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานและข้อมูลสารสนเทศเป็นแนวทางในการพัฒนาการปฏิบัติการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารตามแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตเนื้อหา

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารตามแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 โดยศึกษาในขอบข่ายตามกระบวนการบริหารคุณภาพด้วยวงจรเดมมิง (PDCA) คือ การวางแผน การดำเนินการ การตรวจสอบ และการปรับปรุง ใน 3 ด้าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550, 1-6) ดังนี้

1.1 ด้านการสร้างโอกาส

1.2 ด้านการเป็นผู้นำในการใช้ ICT

1.3 ด้านการผลิตและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรบุคคลด้าน ICT

2. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์เขต 2 จำนวน 231 คน และครูผู้รับผิดชอบงานเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 231 คน เป็นสถานศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 70 แห่ง ขนาดกลาง จำนวน 102 แห่ง และขนาดใหญ่ จำนวน 59 แห่ง และในการศึกษารั้งนี้ศึกษาจากประชากรทั้งสิ้น 462 คน

3. ตัวแปร ตัวแปรที่ศึกษามีดังนี้

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 สถานภาพ

3.1.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา

3.1.1.2 ครูผู้รับผิดชอบ

3.1.2 ขนาดของสถานศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน,

2548, 3)

3.1.2.1 โรงเรียนขนาดเล็กมีนักเรียนไม่เกิน 120 คนจำนวน 70 โรงเรียน

3.1.2.1 โรงเรียนขนาดกลางมีนักเรียนตั้งแต่ 121 – 600 คนจำนวน 102

โรงเรียน

3.1.2.1 โรงเรียนขนาดใหญ่มีนักเรียนตั้งแต่ 601 คนขึ้นไปจำนวน 59

โรงเรียน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

พัฒนาการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารตามแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 จำนวน 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการสร้างโอกาส 2) การเป็นผู้นำในการใช้ ICT และ 3) การผลิตและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรบุคคลด้าน ICT โดยดำเนินการตามแนวคิดกระบวนการบริหารคุณภาพด้วยวงจรเดมมิง คือ การวางแผน การดำเนินการ การตรวจสอบ และการปรับปรุง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารตามแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ หมายถึง ระดับการปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 3 ด้านตามกระบวนการบริหารคุณภาพด้วยวงจรเดมมิง ประกอบด้วย การวางแผน การดำเนินการ การตรวจสอบ และการปรับปรุง ดังนี้

1.1 ด้านการสร้างโอกาส หมายถึง การเพิ่มขีดความสามารถและยกระดับมาตรฐานการเรียนรู้ด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (e - Learning) 1) สร้างความร่วมมือและส่งเสริมการพัฒนาและใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (e-Contents) เพื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายกำหนด 2) ควบคุมมาตรฐานการใช้สื่อ ICT เพื่อการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาแต่ละระดับเร่งรัด 3) การใช้โครงสร้างพื้นฐาน ICT เพื่อการเรียนรู้ตามความต้องการและความจำเป็นอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ด้านการเป็นผู้นำในการใช้ ICT หมายถึง การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้บริการทางการศึกษา (e - Management) 1) เร่งรัดการใช้โครงสร้างพื้นฐานด้าน ICT เพื่อการบริหารจัดการและการให้บริการทางการศึกษา (e - Management Infrastructure) 2) จัดหาระบบคอมพิวเตอร์พร้อมอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพใช้บริหารจัดการอย่างเหมาะสมและคุ้มค่าทั้งในระดับหน่วยงานและสถานศึกษา และจัดหน่วยบำรุงรักษา 3) ร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนทั้งภายในและภายนอกในการใช้และบำรุงรักษาระบบมาใช้ในการบริหารจัดการข้อมูล เพื่อการบริหารจัดการทางการศึกษา ในทุกระดับให้บริการด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Service) โดยเร่งพัฒนาซอฟต์แวร์เพื่อการให้บริการ (Front Office) ตามภารกิจของหน่วยงานในทุกระดับ

1.3 ด้านการผลิตและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรบุคคลด้าน ICT หมายถึง การผลิตบุคลากรและยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอนด้าน ICT ส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทางสื่อ ICT ด้วยการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทั้งการศึกษาในระบบการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ให้สามารถนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการดำรงตนอยู่ในสังคม ICT พัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้และการฝึกอบรมให้ครอบคลุมผู้เรียนทุกระดับและประชาชนอย่างทั่วถึง โดยผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในรูปแบบต่างๆ อย่างเป็นระบบและต่อเนื่องสนับสนุนให้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สามารถประยุกต์ใช้ในกระบวนการเรียนรู้ในชุมชน สร้างแรงจูงใจให้มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตรวมทั้งสนับสนุนให้มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

2. สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง โรงเรียนหรือสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2

3. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 หมายถึง ส่วนราชการระดับกองของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งประกอบด้วยโรงเรียนในอำเภอต่างๆ ของจังหวัดบุรีรัมย์ รวม 5 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอประโคนชัย อำเภอกระสัง อำเภอบ้านกรวด อำเภอพลับพลาชัย และอำเภอห้วยราช จำนวน 231 โรงเรียน

4. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง บุคลากรทางการศึกษาที่มีตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบ ผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือผู้รักษาราชการแทนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2

5. ครูผู้รับผิดชอบ หมายถึง ครูผู้รับผิดชอบหลักงานเทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียน ที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ครูผู้รับผิดชอบ ICT ครูผู้รับผิดชอบงานประชาสัมพันธ์ของ ICT หรือผู้ได้รับมอบหมายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2

6. ขนาดของสถานศึกษา หมายถึง ขนาดของโรงเรียนตามการแบ่งของสำนักนโยบาย และแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ โดยแบ่งขนาดสถานศึกษาเป็น 3 ขนาด ดังนี้

6.1 ขนาดเล็ก มีนักเรียนไม่เกิน 120 คน

6.2 ขนาดกลาง มีนักเรียนตั้งแต่ 121 – 600 คน

6.3 ขนาดใหญ่มีนักเรียนตั้งแต่ 601 คนขึ้นไป